

Underbilag c. til Bilag 16.

Københavns Forligskommissions
Kontor.

29. Januar 1932.

I Skrivelse af 20. ds. (Brev Nr. 1294, Journ. Nr. 2 Ktr. 1932—363) har Justitsministeriet paa Foranledning af Landstingets Udvalg angaaende *Forlaget til Lov om Ændringer i Retsplejeloven* begært en Udtalelse fra Københavns Forligskommission med Hensyn til den af Folketinget vedtagne Bestemmelse til § 269, jfr. § 268, om Ophævelse af Københavns Forligskommission.

Saaledes foranlediget skal Kommissionen tillade sig at fremsende for de sidste 5 Finansaar dels en Oversigt over Forligskommissionens Arbejde, dels en Oversigt over de med Kommissionen forbundne Udgifter og de ved denne oppebaarne Indtægter for Statskassen.

Af førstnævnte Oversigt vil det ses, at af de for Kommissionen indbragte egentlige Mæglingssager er ca. 17 pCt. bortfaldet ved Forlig eller ved, at Sagerne er hævede, medens de øvrige ca. 83 pCt. er henviste til Retten. Det maa imidlertid bemærkes, at det ofte hænder, at Sager, hvor Forlig gennem fortsat Forhandling og Undersøgelse er i Udsigt, henvises til Retten, fordi de er berammet til Foretagelse, forinden næste Kommissionsmøde skal afholdes, saa at der ikke er Plads for Udsættelse og ny Behandling ved Kommissionen, men saaledes at der ved Kommissionens Mægling er givet og af de mødende accepteret Opfordring til yderligere Forhandling mellem Parterne til Undgaaelse af Sagens Fremme til Proces.

Hvad angaar de frivillige Forlig, vil det ses, at der i de sidste 5 Aar gennemsnitlig aarlig er modtaget og ratihaberet 4124 saadanne.

Med Hensyn til Udgifterne og Indtægterne viser Oversigten, at Statskassens Overskud ved Kommissionen i de sidste 5 Aar har været gennemsnitlig 3 242 Kr. 67 Ø. aarlig.

I øvrigt skal Forligskommissionen kun udtale følgende:

Det fortjener formentlig Overvejelse, om det ikke er af nogen Interesse for Borgerne, at der bydes dem Bistand til at bringe Tvistigheder ud af Verden uden offentlig Retsbehandling gennem en Institution, der efter Lovens Bydende skal forhandle med dem uden Nærværelse af uvedkommende — et Moment, der netop udgør Forligsmæglingens Særpræg. For Domstolenes Vedkommende vil det dog antagelig ogsaa være ønskeligt, at en vis Frasigten af Sager som den, der finder Sted gennem Forligskommissionen, gaar forud for Retsbehandlingen. Endelig er det, naar det kontormæssige Arbejde ved Forligskommissionen, og navnlig ved de talrige frivillige Forlig, tages i Betragtning, vel neppe udelukket, at den foreslaaede Ordning under den ene eller den anden Form vil udfordre et Apparat, der nogenlunde vil svare til Forligskommissionens.

Saafernt der maatte blive tillagt de her antydede Betæneligheder ved Forligskommissionens Ophævelse Vægt, fortjener det formentlig samtidig Overvejelse, om der ikke ved Forligsmæglingen i København burde være samme Maal af personlig Mødepligt som ved Forligskommissionerne udenfor København.

M. P. Friis.

Kaj Henriksen.

Anton Jensen.

Til Justitsministeriet.